

Կարապետ Վարդապետն Շահնազարեանց միաբան հաւանութեամբ իրենց հովիւ ընտրելով՝ հոն հրաւիրեցին և ընդհանուր ժողով գումարելով՝ որոշեցին որ անխափան Աղօթարանի հաստատութեան սկզբնաւորութիւն լինի :

«Այնուհետեւ այս փոքրիկ խումբին մէջ ոչ այլ ինչ կը տեսնուէր, բայց եթէ եռանդուն Աստուածապաշտութիւն օր քան զօր արծարծեալ, այր և կին մեծ ու փոքր գովանի ջանիւք Աղօթարանին զգեստ, անօթ, զարդ և ա՛յլ պիտոյք հոգալու կաշխատէին :

«1863 Մարտի 31ը Մանչէսթըրի Հայոց տարեգրութեան մէջ անմահ մնալու է. վասն զի առաջին անգամն էր՝ որ այն օր Մեծին Բրիտանիոյ երկրին մէջ Հայ լեզուով Աստուած կը փառաւորուէր : Առաջին անգամն էր որ Հայ եկեղեցւոյ խունկն Անգլիոյ միգրացատ օդը կողջունէր, առաջին անգամն էր որ հայ սերունդէն ցրուեալ մասնիկ մը Ս. Խաչի ներքեւ ժողվրուելով՝ իրար կը ճանաչէին ու կը բարեւէին, և շատ տոհմակիցներ, որ եօթն ու աւելի տարիներէ ի վեր ակամայ դըրկուած էին ազգային ժամերգութիւններէ՝ մեծ ուրախութեամբ լցուեցան : Մարտի 28ին արգոյ խորհրդականներն հրաւիրական տոմսակով ծանուցին հասարակութեան, որ Ս. Զատիկի օրն առաջին սուրբ և անմահ Պատարագը մատուցուելու է՝ ըստ ծիսի հայ ամէնասուրբ եկեղեցւոյ, և գիշերային ժամերգութենէն յետոյ՝ Գեր. Վարդապետն Շահնազարեանց «ղխաղաղութիւն թողում ձեզ» բնաբան դնելով՝ ազգոյ և սրտառուչ ատենաբանութիւն մը ըրաւ Աստուածսիրութեան վրայ, զԲրիստոս Փրկիչն՝ Աստուծոյ և մարդոց մէջ հոգեւոր խաղաղութեան և բեղնաւոր սիրոյ խարիսխ քարոզելով, և Բրիստոնէից բարոյական կատարելութեան կէտ :